

ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੇਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ
॥ {ਪੰਨਾ 1395}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਹਉ—ਮੈਂ। ਟੇਲਿ ਰਹਿਓ—ਟੇਲ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਭਾਲ ਭਾਲ ਕੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਲੱਭ ਲੱਭ ਕੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਡਿਠੇ—ਮੈਂ ਵੇਖੇ ਹਨ। ਤਪਸੀਅਹ—ਤੱਪਸ੍ਵੀ ਲੋਕ। ਏ—ਇਹ। ਮੁਖਹੁ ਮਿਠੇ ਪੰਡਿਤ—ਮੂੰਹੋਂ ਮਿੱਠੇ ਪੰਡਿਤ।

ਅਰਥ:- ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਟੇਲਦਾ ਟੇਲਦਾ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਧ (ਭੀ) ਵੇਖੇ ਹਨ, ਕਈ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਕਈ ਤਪੱਸਵੀ ਤੇ ਕਈ ਇਹ ਮੂੰਹੋਂ-ਮਿੱਠੇ ਪੰਡਿਤ (ਭੀ) ਵੇਖੇ ਹਨ।

ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੇ
ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ {ਪੰਨਾ 1396}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਨਹੁ—ਨਹੀਂ। ਪਰਚਉ—ਤਸੱਲੀ। ਕਿਨੈ...ਲਾਯਉ—ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ—ਆਖਦੇ ਆਖਦੇ। ਰਹਤ ਕੇ—ਰਹਤ ਦੀ, ਰਹਤ ਵੇਖ ਕੇ। ਖੁਸੀ—ਆਨੰਦ। ਰਹਤ ਕੇ ਖੁਸੀ—ਰਹਤ ਦਾ ਆਨੰਦ।

ਅਰਥ:- ਮੈਂ ਇਕ ਸਾਲ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਸਾਰੇ (ਮੂੰਹੋਂ) ਆਖਦੇ ਹੀ ਆਖਦੇ (ਭਾਵ, ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੀ) ਸੁਣੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਹਤ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ੍ਹਹੁ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ
ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥ {ਪੰਨਾ 1396}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਛੇਡਿ—ਛੱਡ ਕੇ। ਦੂਜੈ—ਦੂਜਾ-ਪਨ ਵਿਚ, ਦ੍ਰੈਤ ਵਿਚ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਵਿਚ, ਮਾਇਆ ਵਿਚ। ਗੁਰ—ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ (ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ)! ਦਯਿ—ਪਿਆਰੇ (ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ) ਨੇ। ਭਿਖਿਆ—ਭਿਖੇ ਭੱਟ ਨੂੰ। ਰਹਉ—ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਰਥ:- ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਮੈਂ ਕੀਹ ਆਖਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਹਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜੇ (ਭਾਵ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਪਿਆਰ) ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਮਰਦਾਸ)! ਪਿਆਰੇ (ਹਰੀ) ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਭਿਖੇ ਨੂੰ, ਤੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਰੱਖੇਗਾ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ। 2। 20।

ਨੋਟ:- ਇਹ ਦੋ ਸਵਈਏ ਭੱਟ ਭਿਖੇ ਦੇ ਉਚਾਰੇ ਹੋਏ ਹਨ।